

Yusufçuk Dedektif

Yavuz DEMİRKIRAN

Yusufçuk Dedektif

Yavuz DEMİRKİRAN

Nilüfer Göleti sabah güneşinde pırıl pırıl parlıyordu. Dedektif Dazzle suyun üzerinde vızıldayarak uçuyor, turkuaz gövdesi ışıltıyor, dört kanadı cam gibi parıldıyordu. Küçük bir çantası ve yuvarlak bir büyütecisi vardı. Göletteki herkes Dazzle'ın her küçük gizemi çözebileceğini bilirdi. Ve bugün yeni bir gizem bekliyordu.

Göletin kenarında Kurbağa zıplıyordu; misket limonu yeşili derisi parlıyor, mavi papyonu yamuk duruyordu. "Dazzle! Dazzle! Nilüfer yaprakları kayboluyor!" diye vırakladı. "Dünden beri üç büyük yaprak gitti!" Dazzle bir saza kondu ve boş suya baktı. "Endişelenme," dedi. "Ne olduğunu bulacağız."

Haber Nilüfer Göleti'nde hızla yayıldı. Yumuşak mavi-gri tüyleri ve başında küçük kırmızı bir püskülü olan uzun boylu bir balıkçıl dün gelmişti. Sığ suda sessizce duruyor, uzun sarı gagası kıpırdamıyordu. "Şüpheli görünüyor," diye fısıldadı Kurbağa. "Yaprakları o yemiştir!" Dazzle başını salladı. "Bunu henüz bilmiyoruz," dedi. "Önce gözlemleyelim."

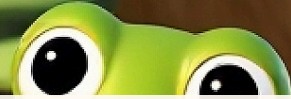
Balıkçıl yumuşak bir sesle konuştu. "Ben sadece balık ve kurbağa yerim," dedi. "Hiç nilüfer yaprağı almadım." Ama gölet hayvanları ona inanmadı. "Sen buraya yenisin!" dedi bir salyangoz. "Hırsız sen olmalısın!" Balıkçıl iç çekti ve bekledi. Dazzle çantasını açtı. "Kanat olmadan kimse suçlu değildir," dedi. "Araştıracağım."

Dazzle suyun üzerinde alçaktan uçtu, zümrüt gözleri her dalgacığı taradı. Tuhaf bir şey fark etti. Kuzey kıyısının yakınında küçük baloncuklar ve ince dallardan oluşan bir iz yüzüyordu. "Biri burada yüzmüş," dedi. Kurbağa uzun arka bacaklarını çırparak onu izledi. "Sence balıkçıl mı yüzdü?" diye sordu. "Balıkçılar suda yürür, genellikle böyle yüzmezler," diye yanıtladı Dazzle.

Dazzle yarısı yenmiş bir nilüfer yaprağına kondu. Büyüteciyle kenarlarını inceledi. "Bunlar ısırık izi değil," dedi. "Temizce kesilmişler, sanki biri toplamış." Kıyı boyunca dal izini takip etti. İz, suyun durgun olduğu sessiz bir köşeye götürdü. "Burada bir şeyler oluyor," diye fısıldadı. Kurbağa yutkundu. "Ne tür bir şey?"

Uzun sazların perdesinin arkasında Dazzle hafif bir şıptırtı duydu. Aralıktan baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Düz kuyruklu, tıknaz kahverengi bir kunduz bir demet nilüfer yaprağını ve dalı küçük bir bara doğru itiyordu. İki küçük kunduz yardım ediyor, turuncu dişleri parlıyordu. "Kunduzlar!" diye fısıldadı Kurbağa. "Yaprakları onlar aldı!" Dazzle büyütecini kaldırdı. "İzleyelim."

Kunduz ailesi birlikte çalışıyordu. Yeni yuvalarını sıcak ve güvenli tutmak için nilüfer yapraklarını üstüne serdiler. "Barajımızın bir çatıya ihtiyacı var," dedi büyük kunduz. "Yapraklar tam uygun." Dazzle daha yakına uçtu, kanatları vızıldadı. "Affedersiniz," dedi kibarca. "Ben Dedektif Dazzle. Gölet hayvanlarının o nilüfer yapraklarını özlediğini biliyor muydunuz?" Kunduz şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"Sorun çıkarmak istemedik," dedi kunduz. "Daha yeni geldik ve yavrularımız için barınağa ihtiyacımız vardı." Dazzle başını salladı. "Anlıyorum," dedi. "Ama sormadan bir şey almak başkalarını üzer. Ve balıkçılı suçladılar." Kunduzun parlak gözleri kocaman açıldı. "Olamaz! Yaptığımız yüzünden kimsenin suçlanmasını istemeyiz." Kurbağa öne zıpladı. "Yani balıkçıl masum mu?"

Dazzle büyük meşe ağacının yanında bir toplantı çağırdı. Bütün gölet hayvanları toplandı. Balıkçıl sessizce durdu, uzun boynu kıvrılmıştı. "Gerçeği buldum," diye duyurdu Dazzle. "Kunduzlar yeni yuvalarını korumak için nilüfer yapraklarını aldı. Bunun bir gizeme yol açacağını bilmiyorlardı." Kurbağa'nın altın gözleri kocaman açıldı. "Yanlış arkadaşı suçladık!" dedi. "Özür dilerim, Balıkçıl."

Balıkçıl başını eğdi. "Sorun değil," dedi yumuşakça. "Gerçeğin ortaya çıkmasına sevindim." Dazzle kunduzlara döndü. "Göleti paylaşmanın bir yolunu bulabilir miyiz?" diye sordu. Büyük kunduz başını salladı. "Çatımız için dal ve yaprak kullanabiliriz," dedi. "Ve nilüfer yapraklarını büyümeleri için bırakacağız." Kurbağa küçük ellerini cıvrıttı. "Ekip çalışması!" diye sevindi.

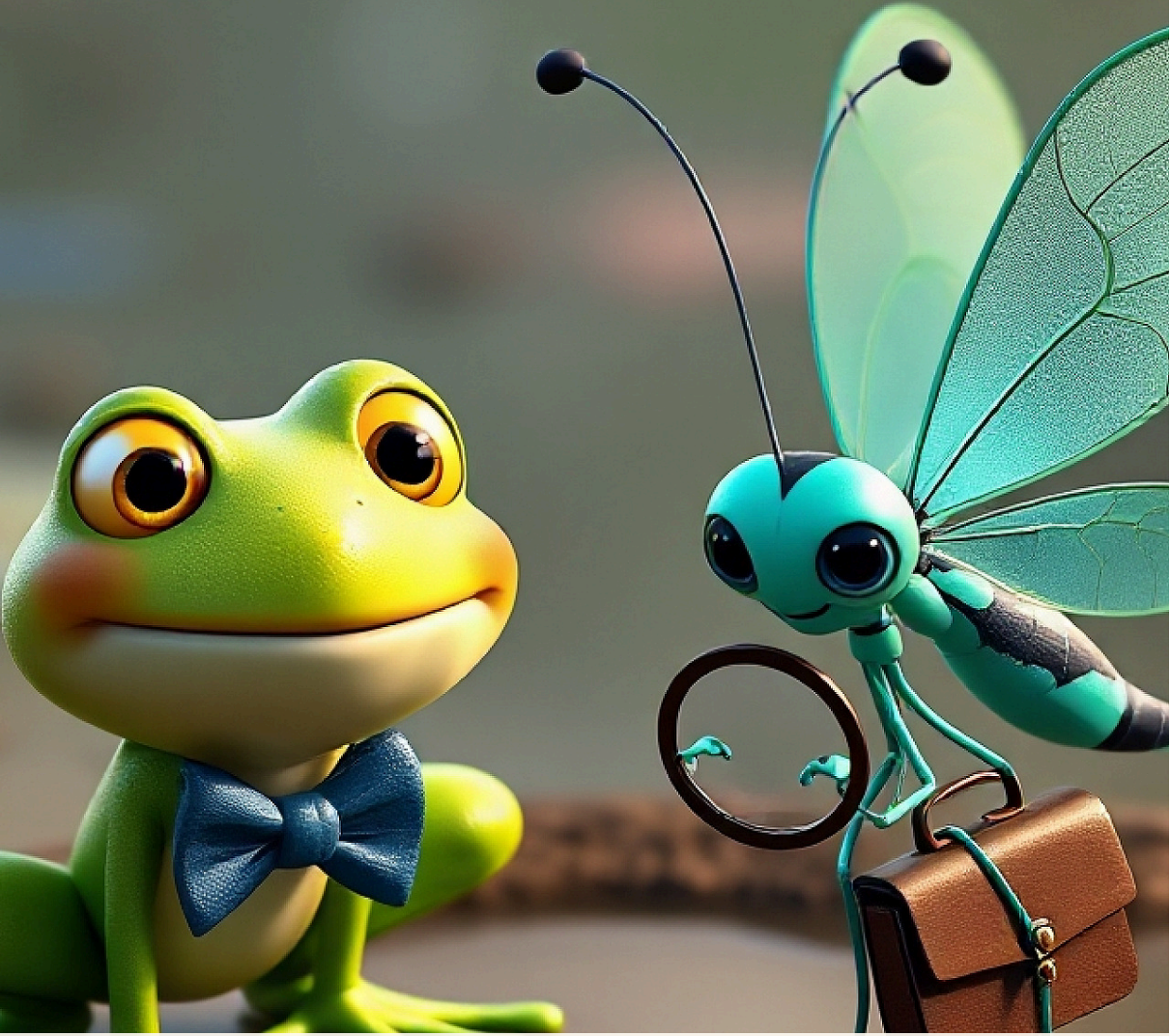
Herkes elinden geleni yaptı. Balıkçıl uzun gagasıyla dal topladı. Kurbağa yapraktan yaprağa zıplayarak onları saydı. Dazzle büyüteciyle denetledi. Kunduzlar çatılarını dallar ve yumuşak yosunla yeniden yaptı. "Bu nilüfer yapraklarından bile daha iyi," dedi büyük kunduz. Gölet hayvanları gülümsedi. Hep birlikte çalışmışlardı ve kimse dışarıda kalmamıştı.

O akşam balıkçıl dimdik ve gururla durdu. "Bana inandığın için teşekkürler," dedi Dazzle'a. "Sonuca atlamadın." Dazzle gülümsedi. "Bu benim işim," dedi. "Gözlem ve nezaket, suçlamadan çok daha fazla gizem çözer." Kurbağa mavi papyonunu düzeltti. "Dersimi aldım," dedi. "Bir dahaki sefere kanıt bekleyeceğim."

O günden sonra Nilüfer Göleti daha mutlu bir yer oldu. Kunduz ailesi yeni yuvalarında güvenle yaşadı. Balıkçıl sık sık ziyarete geldi ve Kurbağa'yla balık hikâyeleri paylaştı. Dedektif Dazzle ise büyütecini her yeni gizem için hazır tuttu. Ama artık herkes ekip çalışmasının ve dikkatli bakmanın en iyi araçlar olduğunu biliyordu.

Bir sabah Kurbağa, Dazzle'ı suyun kenarında buldu. "Neye bakıyorsun?" diye sordu. Dazzle büyütecini çamurdaki minik bir ayak izine doğrulttu. "Yeni bir gizem," dedi zümrüt gözlerinde bir pırıltıyla. Kurbağa sırttı. "Ben yardım ederim!" dedi. Ve birlikte izi takip ettiler, Nilüfer Göleti'ndeki bir sonraki maceraya hazırıldılar.

Güneş Nilüfer Göleti'nin üzerinde batarken suyu altın rengine boyadı. Dazzle bir saza yaslandı, kanatları katlanmıştı. Haftanın gizemini düşündü. Balıkçıl masumdu. Kunduzlar bir yuva buldu. Ve herkes sonuca atlamanın yalnızca sorun çıkardığını öğrendi. Dikkatli gözlem, nezaket ve ekip çalışması göleti herkes için daha iyi bir yer yapar. Ve bu, hepsinin en güzel keşfiydi.